

muligt, og det vil man maaske ogsaa gøre i Nabobyen, men for Staten maa det vigtigste være, ikke at man samler saa mange Genstande som muligt paa hvert enkelt Sted, men at man i det hele taget samler Genstande, som hidtil ikke har været dragne ind under Museumsvirksomheden. Derfor indsatte man den nævnte Bestemmelse om de faste Grænser. Man ønskede ikke, at der skulde blive en Konkurrence mellem to Museer, som kom til at ligge nær ved hinanden, men man ønskede, at det Museum, som Staten ydede Tilskud til, skulde have et bestemt afgrænset Omraade.

Da nu Andragendet fra Ringkøbing Museum blev indsendt med de Love, som er vedtagne af Museumsforeningen derovre, viste det sig, at der i disse Love er anført som Museets Opland ikke alene Ringkøbing, men ogsaa Bølling, Hinds og Ulfborg Herreder. Disse tre Herreder er imidlertid allerede tidligere af Staten godkendte som et Opland, der hører til Herning Museum foruden Hammerum Herred. For Herning Museum, der altsaa er godkendt med Stats-tilskud, er opført som Opland Hammerum Herred og Bølling, Hinds og Ulfborg Herreder. Dette medførte, at Nationalmuseets Bestyrelse maatte erklære, at man ikke kunde gaa med til den nævnte Bestemmelse, da den stred mod de Regler, som var vedtagne for Provinsmuseerne. Man kan jo saa tænke sig forskellige Løsninger, og jeg vil henstille til det ærede Medlem fra Ringkøbing, om han ikke kunde forhandle med Museumsbestyrelserne derovre og finde en Løsning, hvorved man kom ud over denne Vanskelighed. Den naturligste Løsning vilde vistnok være at faa en fælles Bestyrelse for de to Museer, Ringkøbing og Herning Museum, saa det kunde siges, at det var eet Museum, der var delt i to; i saa Fald vilde der intet være i Vejen. Det er maaske ikke saa let at opnaa, for hvert Sted vil jo gerne have sit Museum, og hver vil have sit for sig. Men jeg ser da ikke rettere, end at der maa ske en Deling paa den Maade, at Ringkøbing giver Slip paa de tre Herreder, og at Museet der bliver for Ringkøbing alene. Det vilde imidlertid gøre Museet for lille, og det er ikke Meningen. Jeg synes, det ærede Medlem antydede, at man nu oprettede Museer ikke alene for et Amt, men endogsaa for en enkelt By. Det gør man imidlertid ikke. Man forlanger i hvert Fald Herreder, man vil ikke gerne nøjes med et enkelt Herred; det mener Nationalmuseet, at man ikke kan. Der maa være flere Herreder som Omraade for en Museums-kreds. Kun naar der er en Ø, som har

sin faste Afgrænsning, bliver Spørgsmaalet et andet.

Da man skrev til Ringkøbing Museum om at faa denne Sag ordnet, pegede man ogsaa paa den Udvej, at Ringkøbing Museum kunde blive staaende som et Museum, der alene opretholdes ved private Bidrag og altsaa kun var et Museum for Ringkøbing. Man ønskede at vide, om det kunde staa saaledes, og saa kunde man undersøge, om der skulde være Stemning paa Rigsdagen for — ikke at yde et aarligt Tilskud til Museet, hvad man ifølge Reglerne ikke kunde —, men for at hjælpe Ringkøbing By med Statstilskud til Museumsbygningen. Man maatte da være sikker paa, at denne Museumsbygning med det deri værende Museum fik saadanne Bidrag, at Budgettet kunde bære sig. Ringkøbing Museums Bestyrelse indsendte da et Budget, som viste, at man kunde klare sig. Det er meget rigtigt; det kan man under de nuværende Forhold, hvor man sidder til Leje. Men efter de Oplysninger, der foreligger om Museet, naar det faar en Bygning, bliver der i hvert Fald en 12 000 Kr. til overs, hvorfor der ikke er stillet andet end en ganske vist betryggende Kaution, men Beløbet skal dog forrentes og afdrages. Selv om altsaa Staten giver de 10 000 Kr., som man har ønsket, og selv om de 4 500 Kr. til Bygefonden bruges, vil der blive tilbage en 12 000 Kr., som skal afdrages og forrentes. Omkostningerne herved vilde altsaa komme til Udgift paa Budgettet. Tillige vil jeg antage, at Driften af Museet i den nye Bygning bliver noget dyrere. Der vil endvidere ske nogen Omordning, saa det synes vanskeligt at faa Balance paa Budgettet, medmindre der ogsaa til Driften ydes Statstilskud, og det kan man, som sagt, ikke give.

Sagen er altsaa ikke helt i Orden endnu. Det er muligt, at man kan finde en Ordning, men som Sagen i Øjeblikket ligger, synes jeg ikke, Staten kan yde dette Tilskud.

J. C. Christensen: Jeg kan ikke nægte, at jeg finder den Betragtning, at en Paragraf i nogle Regler, der er udarbejdede af Nationalmuseet, skal være til Hinder for en efter min Mening forstandig Ordning derovre, noget formalistisk. Naar Faktum er, at der her er samlet ikke mindre end en halv Sned Tusind virkelig gode Museumsgenstande sammen, som er samlede ikke fra en By, men faktisk fra to Herreder, og som for en stor Del er af ganske særlig Natur, er det en noget formalistisk Betragtning at gøre gældende, at da vi